

Luku 1 Joulua ja joulun alku-aika oli yleensä rauhoittumisen aikaa, mutta ei Lars Sundbergille joka tutki kuumeisesti kirjanpitoa yhdessä tilitoimiston kirjanpitäjän kanssa. Kassavajasta oli sen verran että Sundbergista tuntui että hän roikkui löyhässä hirttosilmukassa joka kiristyi entisestään. Ainut mahdollisuus selviytyä oli suunnitteilla oleva melko huomattava urakkasopimus veli Iivon kanssa. Lars Sundberg oli toisen polven urakoitsija ja yrittäjä, joka jatkoi isä Björnin viitoittamaa tietä. Siinä missä vanha Sundberg vietti sääntillisen tunnollista ja ahkeraa elämää, niin poika sitäkin enemmän melko huoleton elämää kaikkina. Lars olikin melko tunnettu persoona Helsingin hienosto klubeilla ja ravintoloissa. Tämän kaiken ja monen muun ohella Lars oli kova pelimies joka ei suinkaan pelannut napeilla, silloin kun pelasi. Aika usein kuten yleensä peleissä niin onni ei ollut aina myötä. Melko usein kun rahat oli pelattu, niin peliä jatkettiin sopimuksilla. Tällä kertaa Lars Sundberg oli mennyt liian pitkälle ja hän tiesi sen itsekkin. Seuraava tarjousurakka oli voitettava ja saatava rakennus-sopimus hinnalla millä hyvänsä. Muutoin olisi Sundbergin pojan henki löyhässä. Oli toki ennenkin ollut tiukkoja paikkoja pelihurmiossa. Olihan hän kerran jopa pelannut silloisesta puolisoistaan, kääntäpäissään. Lopulta tilanne meni siihen että vaimo otti ja lähti jättäen Sundbergin niille sijoilleen. Nuorena ollessaan Lars oli oppinut sopimusten ja kaupanteon hienoudet ja salat, sekä sen kuinka kauppasopimuksia hierottiin. Yleensä siihen liittyi iloluonteiset tytöt jotka osasivat asiansa ja jotka viihdyttivät asiakkaita näiden tarpeiden mukaan, sekä kuningasalkoholi. Tietenkin toiminnan kannalta oli äärettömän tärkeää olla hyvissä väleissä kotimaan viranomaisien kanssa. Toisaalta pieni "lahjoitus" silloin tällöin silotti kummasti monttuja ja raivasi esteitä tieltä. Pojan klopina ollessaan hän oli jäänyt kiinni näpistyksestä ja kauppiaan rouva oli uhannut tuoda asian pappi Sundbergin tietoon, mikä olisi ollut katastrofi. Nuori Sundberg oli joutunut sovittamaan henkilökohtaisesti kauppiaan rouvalle, tämän parhaaksi katsomallaan tavalla. Mikä oli ollut oma kokemus sinänsä. Tällä kertaa Sundberg oli turvautunut alan palveluita tarjoavaan Miss Elinaan jonka ilmoituksen hän oli nähnyt netissä.

2. Luku Selina Ilves oli vetävän näköinen tradenomin paperit vastikään saanut nuori nainen, joka oli ollut erässä firmassa töissä vajaan vuoden, kun oli saanut potkut firmasta. Säästösyiden vuoksi oli yhtiön toimitusjohtaja todennut. Mikä ei ollut kuitenkaan todellinen syy. Vaan todellinen syy oli siinä kun tämä ei ollut suostunut toimitusjohtajan ehdotuksiin. Selina oli Yh- äiti jolla oli kolmevuotias pojan viikari. Opintolainavelat sekä muut taloudelliset seikat oli ajanut hänet tukalaan asemaan. Niinpä Selinasta oli tullut Miss Elina joka harjoitti maailman vanhinta ammattia. Siksi Selina oli varsin tuttu näky Helsingin yöelämässä. Selinan äiti otti pojan viikarin aina välillä luokseen hoitoon kun äiti poikkesi silloin tällöin etelä-suomessa. Äidilleen Selina oli kertonut että hänellä oli työhön liittyviä työmatkoja Helsinkiin. Eikä Selina ainoa laatuaan ollut päinvastoin, sillä hän tunsikin paljon kavereitaan ja tuttuja jotka teki täsmälleen samalla tavoin kun hän. Elina oli onnistunut hankkimaan tietyn asiakaspiirin itselleen joten hänen ei tarvinnut värjötellä ja päivystää kuten niin monen muun "virkasisaren" tavoin kadulla ja ravintoloissa. Elina otti aina huoneen hotellista muutamaksi päiväksi itselleen ja tapaamiset tapahtuivat usein hotellissa. Elinan asiakaskunta muodostui pääasiassa kohtuullisen hyvin toimeentulevista miehistä ja yllättävän suuri asiakaskunta oli ihan tavallisia perheen isiä. Toki joukossa oli myös joitakin naispuolisia asiakkaita. Elina luona vieraili myös jonkin verran liikuntarajoitteisia ja vammaisia jotka ei saaneet muuten tyydytystä. Useimmat jutut oli ihan tavallisia hotelli tapaamisia. Suurempiin sessioihin Selina ei ollut innostunut koska niissä oli omat riskinsä. Joskus hänet oli kutsuttu isompiin kauppasopimus tapahtumiin eräänlaiseksi sopimusten esivalmistelijaksi. Vallankin kun toisena osapuolena oli ulkomaalainen kauppakumppani tai valtuuskunta. Useimmat pitivät häntä pelkkänä viihdyttäjänä, vaikka todellisuus oli vallan muuta. Tällä kertaa hänen matkansa

Helsinkiin koski ainoastaan erästä kauppavaltuuskuntaa ja heidän nokkamiestään. Sen mitä Selina tiesi asiasta niin kauppa liittyi varsin huomattavaan hankkeeseen, joka ratkeaisi sopimustarjouksen perustella, sopimus neuvotteluihin oli varattu kaksi päivää. Selinan sopimukseen kuului kokonaisvaltainen palvelu neuvotteluidenajaksi. Kotimainen toimeksiantaja ja palvelun tilaaja oli antanut tarkat ohjeet siitä kuinka miss Elinan tuli toimia. Ohjeiden mukaan Lars Sundbergin auto oli tullut noutamaan Selinaa tämän hotellilta. Jonka jälkeen Selina oli kadonnut kuin taivaan tuuliin. 3. Luku Arttu Karma tarkasteli pöydällä olevaa paperipinoa miettien syntyjä syviä. Kaukana Kainuun salomailla oli ollut asiat vallan toisin. Siellä rikokset oli lievempiä, mitä nyt joku isäntä saattoi ajaa akkansa ulos pirtistä yönsylin ja isäntä itse lähteä ajelemaan traktorin kanssa pitkin kylän raittia umpitunnelissa. Saattoi jopa innostua paukuttelemaan esi-isä vainaan kiväärilläkin, mikä sinällään oli varsin pientä mitä rikokset oli etelän kasvukeskuksissa. Karman oveen koputettiin, tulija oli nuorempi konstaapeli Nina Mäkipää joka oli aseman ilopilleri ja silmänilo kaikin puolin. Tosin Artulle sillä ei ollut merkitystä sillä hänelle riitti oma vaimo joka touhusi kotona. - Tuli omituinen ilmoitus joulupukista joka on tehnyt kolttosia ja rikoksia näillä nurkin. - Ai niin kuin mitä? - On kuulema tyhjentänyt ihmisten taskuja uhaten heitä ja näitä ilmoituksia on tullut jo puolenkymmentä. Jos tahti jatkuu samanlaisena, niin jouluaattoon mennessä niitä ehtii kertyä mikä määrän tietää. "On tämäkin taas yksi saatana kun joulupukkinen, ryöstää ihmisiä mihinkään ei enää voinut luottaa". Ajatteli Karma - Mitä on selvinnyt tähän mennessä? - Eipä juuri kerrassaan yhtään mitään. - Entä tekotapa? Mitä tiedetään tekotavasta tai ryöstöistä? - Uhreina näyttäisi olevan hyväosaisia ja hyvin toimeentulevia kansalaisia. - Onko sattunut henkirikosta ryöstöjen yhteydessä? - Ei ainoastaan yhdessä tapauksessa oli käynyt niin että uhri oli menettänyt tajuntansa. Arttu Karma oli hetken vaiti katsoen Nina Mäenpää. - Jätä kansiot siihen pöydälle niin käyn ne lävitse. Nuorempi naiskonstaapeli laski kansiot pöydälle ja poistui sitten huoneesta. 4. Luku Lars Sundberg hieroi tyytyväisenä käsiään, kauppasopimus oli allekirjoitusta vaille valmis kiitos Miss Elinan palvelualltiuden sekä Sundbergin varsin kohtuullisen avokätisyyden mitä tuli talon tarjoamiin antimisiin. Lars Sundberg ei venäjän kielestä ymmärtänyt tuon taivaallista saati että olisi itse puhunut Venäjää. Juuri kun Sundberg oli lähes varma sopimuksen synnystä. Syntyi pöytään vilkas keskustelu. "No mitä helvettiä"? Ajatteli Sundberg keskustelua seuraten. Lars viittoi tulkkin luokseen. —Mikä tilanne? —Nyt tuli ongelmia ja isoja ongelmia. Selvitti Larissa —Mitenkä niin? —Tämä iso jehu Nikolai Rusko on sitä mieltä, että likalta on päästettävä ilmat pihalle. —Mitä? —Niinpä juuri. —No miksi ihmeessä? —Tuo huora on mennyt hölöttämään venäjää Ruskolle, kun olivat petihommissa. Ja Rusko tajusi oitis että tuo huora osaa venäjää ja tietää missä mentiin. —No voi helvetti. Entä nyt? —Mitä luulet? —No kysy nyt edes helvetti. Tulkki kääntyi Ruskon puoleen ja sanoi tälle jotain mistä Lars ei saanut mitään selvää. —Rusko sanoi että allekirjoitus vasta sitten kun tyttö on eliminoitu. Lars Sundbergin otsalle kihosi hikikarpaloita ja hänen suutaan kuivasi. Elämänsä ja uransa aikana mies oli ollut monessa liemessä mutta ei tällaisessa. Kaikkeen muuhun hän oli valmis mutta että surmaamaan jonkun ilotytön ei helvetti, vaan ei auttanut mikäli mieli saada sopimuksen. —Kysy miten hän tahtoo jutun hoidettavan. Jälleen tulkki kävi lyhyen nopean neuvottelun jyrkäväreukaisen livan kanssa. —Hänelle on kuulemma ihan sama. Nikolai keskeytti puheen ja sanoi tulkille jotain. —No? —Jostain syystä Nikolai ei luota sinuun ja hän laittaa apurinsa valvomaan toimenpidettä. Lars kiroi äänekkäästi. Nikolai Rusko katsoi Sundbergia, höröittäen sitten niin että tumma parta väpätti. Lars nousi ylös tuolistaan ja käveli edes takaisin huonetta, kipaten melko tiuhaan tahtiin kallista konjakkia. —Sano sille että homma järjestyy. Lars siemaisi lasin tyhjäksi yhdellä siemauksella ja istuutui tuoliin hieroen otsaansa. "Voi helvetin helvetti" kiroi Sundberg. Oli ihan

eri asia hoitaa pikku juttuja kuin laittaa joku kylmäksi. 5. luku Asemalla Arttu Karma nousi pöytänsä takaa ja otti mukinsa laatikosta ja kävi hakemassa itselleen kupin kahvia, vaikka mahaa närästi muutenkin. Rötöstelevä joulupukki tästä vielä puuttuikin, mietti Arttu ryystäen kuumaa kahvia niin että suu meinasi palaa. "Miten helvetissä sellaisen muka saisi kiinni, ei sitten mitenkään. Sitä paitsi olisi suoranainen skandaali kun tulisi juttu tietoon ryöstelevästä joulupukista. Ei auttanut muuta kuin odottaa mitä tuleman piti ja jättää juttu avoimeksi joksikin aikaa, Ainakin siihen asti kun joulun aika menisi ohitse ja siihen jos ja kun jotain ilmenisi. "Minkä helvetin takia ei voinut olla normaalia henkirikoksia, sadatteli Karma itsekseen." No onneksi oli sentään aatonaatto ilta. Useimmat olivat poistuneet työmaaltaan joulunviettoon. Karman järjestellessä kansioita niin hänen oveensa koputettiin. - Niin sisään. - Tuli ilmoitus. - Se sekopää pukkiko taas? - Ei vaan naisen ruumis kaupungin puistossa. - Mitä asiasta tiedetään? - Partio löysi nuorehkon naisen kuolleenä keskuspuistosta noin puolituntia sitten. Sanoi Nina Mäkipää - Kauanko olet ollut talossa? Kysyi Arttu Karma - Neljä ja puoli - vuotta. Miksi niin? - Onko ollut omaa tutkimusjuttua? - Ei vielä. - Nyt sitten on saat tutkia kuolleen naisen tapausta. - Ihanko totta? - Tietenkin. Nina Mäensivu katseli silmät suurina esimiästään. Eikä ollut uskoa korviaan. - Hopi hopi tyttö, vieläkö seisot siinä? Tiedät kai mitä tehdä komensi Arttu Karma leppoisaan sävyyn. - Olen jo menossa. Sanoi Nina ja kipitti kohti ovea. Arttu katseli naisen perään tämän poistuessa huoneesta. Arttua ei napannut pätkään lähteä tekemään kenttätutkimusta ulkona sakeana tulevaan lumisateeseen joulun aatonaattoiltaan. Sitä paitsi oli annettava myös nuorille mahdollisuus. Lisäksi Nina oli varsin pätevä nuorempi etsivä joka oli valmistunut erinomaisin arvosanoin. Sitä paitsi Artulla oli tarpeeksi tekemistä muutenkin. Arttu ei ollut ehtinyt ostaa edes lahjaa vaimolleen Sirkalle. Tosin lahja idea oli kyllä keksittynä. Arttu ajatteli ostaa viehättävän alusasun entisen virttyneen rikkinäisen flanelli yöpaidan tilalle jota Sirkka oli pitänyt jo jonkin aikaa. Olihan Artulla oma lehmä ojassa. Sillä hänellä oli harras haave saada pientä eloa makuukamarin puolelle. Arttu poistui tekemään viime hetken ostoksia kuten niin monet muutkin. Ihmiset oli hulluja ja sekopäitä joidenka lauma vietti kulminoitu viimeisiin päiviin ennen jouluaattoja jolloin tuntui kuin olisi maailman lopun aika. Arttu Karma ei tiennyt mitään pahempaa kuin olla naisten vaateosastolla aatonaattona joka oli täynnä monen vartalon omaavia daameja hikoilemassa ja sovittamassa vaatteita päälleen. Karman nenään tulvi hien ja hajuvesien sekamelska joka sai hikipisarat otsalle. Myyjät tekivät vuoden parhaan Jussi suorituksen, näyttelemällä kuinka ystävällisiä nämä olivat, kun ylipainoiset hienosto daamit yritti sulloutua liian pieniin asusteisiin. Eniten Karmaa säällitti ne miesraukat jotka oli joutuneet makutuomarin rooliin. Puolentoista tunnin ja monen hikipisaran jälkeen Arttu oli vihdoinkin löytänyt etsimänsä, tosin erään viehättävän myyjättären ystävällisellä ja ammattimaisella avustuksella. Lapset kitisivät nälissään ja väsymyksestä kassajonossa. "Eläköön suomalainen joulu ja siihen liittyvät rituaalit" ajatteli Arttu Karma poistuessaan kaupasta. 6 luku Nina Mäkipää oli innoissaan ja syystäkin, olihan tämä hänen ensimmäinen iso juttu ja parempi kuin rötöksiä tekevä joulupukki. Ninan intoa ei laskenut edes taivaalta tuleva lumisade. Nuoren naisen ruumis oli tuupertuneena maahan luonnottomaan asentoon. Suusta valunut veri oli värjännyt vitivalkoisen lumipeitteen punertavaksi. Naisen silmien pupillit olivat laajentuneet aivan kuin säikähdyksestä tai hämmästyksestä. Nina polvistui maassa makaavan naisen viereen. —Mitä tiedetään tapauksesta? Onko tapauksella ollut silmin näkijöitä? —Käyntikortin mukaan henkilö on Miss Elina aikuisviihde artisti ja taiteilija —Siis ilotyttö. Sanoi Nina katsellen naisen asusteita jos niitä nyt asuiksi voisi sanoa. —Silmin näkijöitä ei ikävä kyllä ole. —Oliko ruumis juuri tässä asennossa? —Kyllä Nina tarkasteli naisen ruumista tarkemmin. —Näytti ihan että niska olisi murtunut. —Onko muita jälkiä? —Auton renkaanjaljet. Ilmeisesti

maasturin. —Mistä niin päättelet? —Leveät renkaat karhea kuviointi. —Viittaa maastoautoon tai sitten city maasturiin. Nina Mäkipää katseli auton jälkiä mielteliäänä. —Tiedetäänkö auton kulkusuuntaa? — Tekniikka selvittää sitä juuri. On hyvin luultavaa että auto tuli naisen takaa. — Nainen on lyyhistynyt tien oikealle puolen. Sanoi Nina — Niin? — Huomaatko? Se merkitsee että joku päästänyt tämän pois kyydistä. — Tosiaankin. Nina katseli leveitä renkaan jälkiä taaksepäin. — Kävellään jonkin matkaa taaksepäin Nina ja Visa kävelivät jonkin matkaa taaksepäin. Kunnes Visa huomasi neljä isompaa läikkää luomessa ihan kuin sulanutta lunta. — Mitä arvelet? — Aivan kuten ajattelinkin. Tässä on ollut auto seisahtuneena. —Mittaa tekniikan miesten kanssa etäisyys tästä pisteestä ruumiin luo. Sen sanottuaan Nina lähti kulkemaan eteenpäin miettien tilannetta samalla. "Oli hyvin mahdollista, että autosta oli noustu pois juuri sillä kohtaa jossa oli olleet sulamisjäljet renkaista. Kyydistä poistuja oli ollut tuo kuollut nuorinainen." Nina jatkoi kävelemistään sytyttäen samalla tupakin. "Nainen on kävellyt jonkin matkaa kun auto oli jäänyt seisomaan hetkeksi jonka jälkeen kuljettaja oli kiihdyttänyt naisen päälle. Nainen on kuullut auton äänen ja käännähtänyt katsomaan taakseen ja tämän silmät oli laajentunut kauhusta." —Hmm se voisi hyvin pitää paikkansa. Visa tuli Ninan viereen. —Tekniikan miehet mittasivat etäisyyden satakuusikymmentä metriä. Nina katseli hetken välimatkaa — Joko muutoin kenttä tutkimukset on suoritettu? — Kutakuinkin. —Hoida sinä tutkimukset loppuun täällä ja lähetä sitten raportti minulle heti pyhien jälkeen. Taivaalta vihmovia lumisade oli hieman ehtinyt laantua. Silti se oli ehtinyt kastella Ninan läpimäräksi ja tämä tunsikin olonsa hieman koleaksi. Onneksi kotona odottaisi sauna jonka hän laittaisi heti lämpenemään. Nina huokaisi syvään käynnistäessään autoa ja juuri kun hän oli lähtemässä liikkeelle niin hän muisti erään seikan. Hitto! Hän kirosi mielessään. "jos kerran auton kuljettaja oli pysähtynyt ja päästänyt matkustajan pois ja ajanut sitten tämän päälle, niin varmasti hän on pysähtynyt toistamiseen, varmistaakseen että tyttö todella oli kuollut". Vaikka Ninaa jyräsi ja vilutti sitäkin enemmän, otti tämä taskulampun mukaansa ja lähti kävelemään pitkin tietä. Ja juuri kun hän oli kääntymässä takaisin päin huomasi hän täsmälleen samanlaiset sulamisjäljet kuin aikaisemmin. —Bingo! "Tämä saa riittää tältä erää, tämän joulun rikos jutut olivat tässä, onneksi saisi viettää muutaman päivän huilia" Nina hekumoi ajatuksella päästä lämpöiseen saunaan ja nauttia muutaman lasillisen viiniä Bella Block tyyliä. 7. Luku Arttu Karman joulu valmisteluja ei häirinnyt sen enempää rötöstelevä joulupukki kuin kuolleen nuoren naisen ruumiskaan. Sillä semmoisia oli osunut hänen virkauralleen aivan tarpeeksi. Hänelle riitti kun Sirkka oli laittanut hyvän jouluaterian, jonka jälkeen lämpöiseen saunaan. Saunan lämmössä Artun mieleen muistui yhteiset joulusaunomiset koko perheen voimin Kainuun korvessapienenpienessä hirsisaunassa myrskylyhdyn tuikkeessa. Saunasta pääsi vitivalkoiseen puuterilumeen tähtien tuikkiessa taivaalla. Pirtissä loimotti takassa tuli tuoden valoa ja lämpöä. Puitteet oli vaatimattomat, mutta eipä sitä enempää tarvinnut, ruokaa oli pöydässä ja lämpöä riitti. Välillä ainoastaan tuulen humina kuului hirsien välistä ja pikku rakosista. Lapset oli pieniä kun kuunneltiin joululauluja ja odotettiin joulupukkia. Se aika oli taakse, lapset olivat aikuistuneet ja alkaneet elämään omaa elämää. Sinne oli jäänyt myös pieni hirsipirtti ja sauna. Sirkka katsoi miestänsä silmiin. - Höh mitä tuokin nyt taas on? Kun tuollon on hiljoo ja mietti..Ootko ihan terve lie? - Mietin tässä tuota kun kylvettiin monena jouluna siellä Kainuun mökillä. - No mitä sinä sitä miettimään. Se aika on ollut ja mennyt. - Niinpä tuo on mennyt ja lapset on kasvaneet. Vaan sen sanon että oli se hienoa ja onnellista aikaa. Kun siellä kylvettiin ja vähän kuppelehtiin kun lapset oli nukkumassa. - Muistatko kun laitettiin kolmaskin mukula alulle aattoyönä? - No ole nyt siinä taas. Sanoi Sirkka. - Miten minä sen olisin unohtanut kun sinäkin olit siinä päällä kuin nuori ori konsanaan. —Kumpikohan se olisi ollut? Sirkka

purskahti itkuun. Arttu huomasi tämän ja painoi emäntänsä vasten olkapäätänsä. —No hyvä imme elähän nyt tuolla lailla. —Miks sinun pitää siitä mainita kun tiät hyvin miten se riipasoo vieläkin rintoo. -Antaisit anteeksi, ei se ollut minun vika. Anna asian olla. —No voi tokkiinsa minä olen antanut anteeksi sen, ja annahan olla se. -Sitä paitsi meillä on kaksi mukulaa maailmalla ja ties kuinka pian lastenlapsia. Mikä hätä meillä tässä on, ollaan ja nautitaan. Sirkka niiskutti miehen olkapäätä vasten, kun tämä silitti hellästi vaimonsa hiuksia. 8. Luku Keijo Hermannin Kalmiston työmaalla oli hiljaista kuin ruumishuoneella mikä se itseasiassa olikin. Keijo oli hykerrellyt saadessaan uuden asiakkaan tutkimuspöydälleen. Keijoa kiehtoi suuresti jokainen uhri jota tämä oli päässyt tutkimaan sillä häntä kiehtoi uhreissa suunnattomasti se millaista elämää henkilö oli viettänyt ennen maallisen päätepysäkin saavuttamista. Aivan kuin krafologille käsiala kertoi ihmisestä. Niin ruumis kertoi Kalma Keijolle eletystä elämästä. 10 Tuoksu mikä huoneessa oli läpitunkevan epämiellyttävä. formalydin tuoksu tunkeutui nenään pistävästi. Keijo ei sitä haistanut mitenkään, sillä hänen hajuaistinsa oli turtunut aikaa sitten. Yleensä Keijo ei tuntenut juuri mitään tehdessään työtä johon kaikista ei ollut. Tällä kertaa hän kuitenkin tuns. Yleensä hän teki ensiksi pääpiirteisen yleiskatselmuksen uhriin. Katsottuaan uhria hän tajusi että tämä uhri poikkesi tavanomaisista vainajista. Uhri oli harvinaisen hyvin säilynyt mikä viittoi siihen että tämä oli ollut hyvin nuori ja että maallinen vaellus oli päättynyt aivan liian pian. Kaikesta näki että vainaja oli viettänyt melko terveellisiä elämäntapoja, joskin oli olemassa tiettyjä viitteitä elämän varjopuolista. Sisäelimet olivat suhteellisen hyvässä kunnossa lukuunottamatta alkoholipitoisuutta sekä jäämiä opiaateista ja muista huumaavaksi luokitelluista aineista. Sperman jäämät ja määrä limakalvoilla vahvisti että vainaja oli nauttinut erotiikan iloista ja lihallisen ilon antimista melkoisesti, ennen maallisen vaelluksen päättymistä. Vainajan kehossa oli ruhjeita ja luunmurtumia siellä täällä merkinä ulkopuolisesta tekijästä. Varsinainen Execute oli niskan murtuminen joka ei kuitenkaan ollut yhteydessä muihin kehossa ja vartalossa oleviin murtumisiin. Herbert Kalma kaivoi taskustaan hopeisen rasian ja poimi sieltä pienen kapselin suuhunsa. - Toden näköinen maallisen vaelluksen päättäjä ja tuonelaan saattaja oli ollut n. viisi kymppinen mies. Totesi Keijo Naisen kaulan kuristus jäljestä tarkkasilmäinen saattoi nähdä kuinka toisen käden nimetön oli lyhyempi toinen. —Onko nainen raiskattu? Kysyi Nina joka oli ollut ääneti, pidätellen aamupalaa joka väkisin pyrki tulemaan ulos. —Mikään merkki ei viittaa sellaiseen. Totesi Herbert —On siis oletettavaa että nainen oli suostunut sukupuoliseen kanssakäymiseen vapaaehtoisesti? —Näin voidaan todeta. ”Tyttö on siis ollut maksullinen seuralainen, aivan kuten hän oli ajatellutkin”. —Sääli niin paljon nuorta kauneutta hukkaan. Totesi Herbert pyyhkien instrumenttejaan. Ninan ei tehnyt mieli jäädä kuuntelemaan yhtään ylimääräistä Herbert Kalman selostusta ja selontekoa ihmisen anatomiasta eikä mistään muustakaan, vaan hän kiiruhti mitä pikimmin ulos tutkimushuoneesta.